

مناجات نیازمندان

علامه مجلسی در بحار فرموده که من این مناجات را یافتم مروی از حضرت علی بن الحسین علیه السلام در کتب بعضی اصحاب رضوان الله علیهم؛ مناجات یازدهم: مناجات نیازمندان

إِلَهِي كَسْرِي لَا يُجْبِرُهُ إِلَّا لِطْفُكَ وَ حَنَانُكَ

خدا یا شکستگی ام را جز لطف و محبت جبران نکند،

وَقَرِي لَا يُغْنِيهِ إِلَّا عَطْفُكَ وَ إِحْسَانُكَ

و تهیدستی ام را بی نیازی نرساند جز مهر و احسانت،

وَرُوعَتِي لَا يُسْكِنُهَا إِلَّا أَمَانُكَ وَ ذَلِّي لَا يُعِزُّهَا إِلَّا سُلْطَانُكَ

و هراسم را جز امان تو آرام ننماید، و خواری ام را جز توانایی ات به عزت تبدیل نکند،

وَأَمْنِيَّتِي لَا يُسْغِنُهَا إِلَّا فَضْلُكَ وَ خَلَّتِي لَا يُسْدِّهَا إِلَّا طُولُكَ

و مرا جز فضلت به آرزویم نرساند و شکاف فقرم را جز احسان تو پر نکند،

وَحَاجَتِي لَا يَقْضِيهَا غَيْرُكَ وَكَرِبَّيْ لَا يُفَرِّجُهُ سَوَى رَحْمَتِكَ

و حاجتم را کسی جز تو بر نیاورد، و غمزدگی ام را جز رحمت برطرف ننماید

وَضُرِّي لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُ رَأْفَتِكَ وَغُلْتِي لَا يُبَرِّدُهَا إِلَّا وَصُلْكَ

و بحالی ام را جز مهرت نگشاید و سوز سینه ام را جز وصل تو خنک نکند

وَلَوْعَتِي لَا يُطْفِئُهَا إِلَّا لِقَاؤُكَ وَشَوْقِي إِلَيْكَ لَا يُلْهِهُ إِلَّا النَّظَرُ إِلَيْكَ وَجْهِكَ

و آتش درونم را جز دیدارت خاموش نگرداند و بر حرارت شوqم به تو جز نگاه به جمالت آب نریزد ،

وَقَارِي لَا يَقِرُّ دُونَ دُنْوِي مِنْكَ،

و آرامشم بدون نزدیک شدن به حضرت برقرار نشود

وَلَهْفَتِي لَا يَرْدُهَا إِلَّا رَوْحُكَ وَسُقْمِي لَا يَشْفِيهِ إِلَّا طِبَّكَ

و حسرتم را جز نسیم رحمت برنگرداند، و بیماری ام را جز درمان شفا ندهند

وَغَمِّي لَا يُزِيلُهُ إِلَاقْرَبَنَ وَجُرْحِي لَا يُبْرئُهُ إِلَاصْفَحُكَ

و غمم را جز مقام قربت برطرف نسازد، و زخم را جز چشم پوشی ات التیام ندهد،

وَرَيْنُ قَلْبِي لَا يَجْلُوهُ إِلَاعْفُوكَ وَوَسْوَاسُ صَدْرِي لَا يُرِيحُهُ إِلَأَمْرُكَ

و آلو دگی دلم را جز گذشت تو نزداید، و وسوس سینه ام را جز فرمان از میان نبرد،

فِيَا مُنْتَهَى أَمْلِ الْآمِلِينَ وَيَا غَايَةَ سُؤْلِ السَّائِلِينَ وَيَا أَقْصَى طَلَبَةِ الطَّالِبِينَ

ای نهایت آرزوی آرزومندان، ای غایت خواهش خواهندگان، ای دورترین مطلوب جویندگان،

وَيَا أَعْلَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَيَا وَلِي الصَّالِحِينَ وَيَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ

ای والاترین رغبت راغبان، ای سرپرست شایستگان، ای امان ترسیدگان،

وَيَا مُحِبَّ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا ذُخْرِ الْمَعْدِمِينَ وَيَا كَنْزَ الْبَائِسِينَ

ای اجابت کننده دعای بیچارگان، ای ذخیره نداران، ای گنج بینوایان،

وَيَا عِيَّاثَ الْمُسْتَغْشِينَ، وَيَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الْقُرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ

ای فریدرس دادخواهان، ای برآورنده حاجات تهیدستان و بر خاک نشستگان،

وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَكَ تَخَصُّصِي وَسُؤَالِي

ای کریم‌ترین کریمان، ای مهربان‌ترین مهربانان، فروتنی و خواشم به پیشگاه توست،

وَإِلَيْكَ تَضَرُّعِي وَابْتَهَالِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُنَيلَنِي مِنْ رَوْحِ رِضَوانِكَ

و زاری و ناله ام به سوی تو، از تو می خواهم مرا به نسیم خرسندی ات برسانی،

وَتُدِيمَ عَلَىٰ نِعَمَ امْتِنَانِكَ وَهَا أَنَا بِإِبَابِ كَرَمِكَ وَاقِفٌ

و نعمتهای نیکویت را بر من تداوم بخشی، من اینک بر در خانه کرمت ایستاده ام،

وَلِنَحْنَاتِ بِرِّكَةِ مُتَعَرِّضٍ وَبِحَبَّلَكَ الشَّدِيدِ مُعَتَصِّمٍ وَبِعَرْوَاتِكَ الْأُوثْقَى مُتَمَسِّكٌ

و در معرض نسیم های نیکی ات قرار دارم، و به رشته محکمت چنگ زده ام و به دست آویز استوارت دست آویختم،

إِلَهِي أَرْحَمْ عَبْدَكَ الذَّلِيلَ ذَا اللِّسَانِ الْكَلِيلِ وَالْعَمَلِ الْكَلِيلِ

خدایا بر بندۀ خوارت که زبانش گنگ، و عملش اندک است رحم کن،

وَامْنُ عَلَيْهِ بِطَوْلِكَ الْجَزِيلِ وَأَكْنُفُهُ تَحْتَ ظِلِّكَ الظَّلِيلِ

و با احسان پیوسته و برجسته ات بر او منّت گذار، و او را زیر سایه بلندت حمایت فرما،

يَا كَرِيمُ يَا جَمِيلُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای گرامی، ای زیبا، ای مهربانترین مهربانان.